

ДО
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

Гражданска колегия

ИСКОВА МОЛБА

от **Методи Александров
Асенов,**
ЕГН - 8311116549

чрез адв. Даниела Михайлова,
САК и адв. Маргарита Илиева,
САК, съд. адрес:
ул. "Върбица" № 7,
1504 София

Против: "**Любимка ООД**",
Рег. по ф.д. № 2722/99 г., СГС
представявано от
Стоян Любенов Любов,
управител,
адрес: ул. "Траян Танев" №1,
кв. "Суходол", район "Овча
Купел", София

основание: чл. 71, ал. 1
от Закона за защита срещу
дискриминацията

цена на иска: 600 лв.

Уважаема Г-жо/Г-н Съдия,

Български гражданин от ромски произход съм. Живея в софийския кв. "Факултета". През декември 2003 г. прочетох публикувана във в. "Труд" обява за наемане на работници. Обадих се за информация на посочения в обявата телефон, 20-93-95, и разговарях със служителка. Като запитях за изискванията за кандидатите, тя ми отговори, че трябвало да бъдат мъже до 30 г. и да не са цигани. Като попитах защо се изисква да не са цигани, тя отговори: "Политика на фирмата." Отказа да ми каже името си, или името и адреса на фирмата. Възмутен, се обърнах към Фондация "Романи бах," правозащитна организация, която работи в кв. "Факултета". Петима души от екипа на организацията в мое присъствие се обадиха последователно на посочения в обявата телефон на анонимната фирма и, също като мен, питаха за изискванията за кандидатите. И на петимата беше даден същия отговор – мъже до 30 г., да не са цигани.

На 04.02.04 г. във в. “Труд” отново излезе обявата за набиране на работници с посочен за справки същия телефон, 20-93-95. Обадих се отново и служителка ми обясни, че за същия ден в 13 ч. била насрочена среща за интервю с кандидати. Кандидатите да се явели при паметника на Незнайния воин в кв. “Суходол”, където щял да ги посрещне служител на фирмата. Този път служителката ми даде името на фирмата, “Любимка”.

Явих се на мястото в уречения час, но не намерих там никого от фирма “Любимка.” Отново се обадих по телефона. Казаха ми, че и на следващия ден ще има среща с кандидати на същото място в същия час. Явих се отново на следващия ден, 5.02.04 г. заедно със свой братовчед, Ангел, също от ромски произход. Чакаха още петима кандидати. Появиха се двама мъже, които се представиха за служители на “Любимка.” Те записаха поред имената, адресите, възрастта, образованието и телефони за контакт на всички ни. Единствено нас двамата с Ангел предупредиха, че работата е тежка и няма да ни хареса, че има много кандидати преди нас и че, ако бъдем наети, ще има изпитателен срок. Казаха ни, че ще ни съобщят резултата следващата седмица.

На 11.02.04 г. се обадих по телефона на фирма “Любимка” и запитах за резултата. Отговориха ми, че не съм нает. Обяснения не ми дадоха, макар че ги попитах изрично. Просто ми отговориха, че не съм в списъка и ме затвориха телефона.

Бях третиран от фирма “Любимка” по-неблагоприятно при наемане на работа поради това, че съм ром. Беше обявено, че роми не се наемат, и за разлика от други кандидати за работа – нероми, аз не бях нает. Бях пряко дискриминиран на основата на етническата си принадлежност по смисъла на чл. 4, ал. 2. от Закона за защита срещу дискриминацията.

Дискриминацията на етническа основа противоречи на чл. 4 от Закона за защита срещу дискриминацията.

Съгласно чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, установи факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, тежестта на доказване се прехвърля върху ответника, който трябва да обори това предположение, като обясни различието в третирането с недискриминационни фактори и така докаже, че дискриминация не е налице. В случай че ответникът не съумее обори предположението, създадено от установените от ищеца факти, дискриминацията се счита за доказана.

Изрично заявеното от ответника изискване кандидатите за работа да не са роми дава основание да се направи извод по смисъла на чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията, че отказът да бъда нает аз, кандидат от ромски произход, е основан именно на етническата ми принадлежност, т.е. че е налице дискриминация. В случай че ответникът не съумее да обори това предположение, съдът следва да счита дискриминацията за доказана по делото.

Моля да ни призовете на съд и, след като установите истинността на гореизложеното, да установите че отказът на ответника да ме наеме на работа

съставлява нарушение на Закона за защита срещу дискриминация. Моля да осъдите ответника да ми заплати обезщетение за нанесените ми вследствие дискриминацията неимуществени вреди в размер на 600 лв.

Моля да ни бъдат присъдени направените по делото разноски.

Моля да допуснете двама свидетели при довеждане за установяване на фактите, изложени в настоящата искова молба.

Приложения: 1. Удостоверение за актуално състояние на ответника.
 2. Препис от исковата молба и приложенията за ответника.
 3. Адвокатски пълномощни.

София

януари 2004 г.

Подпис:

адв. Маргарита Илиева

адв. Д. Михайлова